రాగం :

తాళం :

రచన : గురజాడ అప్పారావు

సంగీతం :

గానం :

114. దేశమును ప్రేమించుమన్నా

దేశమును ప్రేమించుమన్నా

మంచి యన్నది పెంచుమన్నా

వట్టి మాటలు కట్టిపెట్టోయ్

గట్టి మేల్ తలపెట్టవోయ్

పాడిపంటలు పొంగి పొర్లే

దారిలో నువు పాటు పడవోయ్

తిండి కలిగితె కండ కలదోయ్

కండ కలవాడేను మనిషోయ్

ఈసురోమని మనుషులుంటే

దేశ మేగతి బాగుపడునోయ్

జల్దుకొని కళ లెల్ల నేర్చుకు

దేశి సరుకులు నించవోయ్

అన్ని దేశాల్ క్రమ్మవలె నోయ్
దేశి సరుకుల నమ్మవలె నోయ్
డబ్బు తేలేనట్టి నరులకు
కీర్తిసంపద లబ్బవోయ్

వెనుక చూసిన కార్య మేమోయ్
మంచి గతమున కొంచెమేనోయ్
మందగించక ముందు అడుగేయ్
వెనక పడితే వెనకేనోయ్

పూను స్పర్థను విద్య లందే
వైరములు వాణిజ్య మందే
వ్యర్థ కలహం పెంచబోకోయ్
కత్తివైరం కాల్చవోయ్

దేశాభిమానము నాకు కద్దని
వట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్
పూని యేదైనాను వొక మేల్
కూర్చి జనులకు చూపవోయ్

ఓర్వలేని పిశాచి దేశం
మూలుగులు పీల్చేసెనోయ్
ఒరుల మేలుకు సంతసిస్తూ
ఐకమత్యం నేర్చవోయ్

పరుల కలిమికి పొర్లి యేడ్చే
పాపి కెక్కడ సుఖం కద్దోయ్
ఒకరి మేల్ తన మేలనెంచే
నేర్పరికి మేల్ కొల్లలోయ్ !

సొంత లాభం కొంత మానుకు
పొరుగువాడికి తోడు పడవోయ్
దేశమంటే మట్టికాదోయ్
దేశమంటే మనుషులోయ్

చెట్ట పట్టాల్ పట్టుకుని దే
శస్థులంతా నడవవలెనోయ్
అన్నదమ్ముల వలెను జాతులు
మతము లన్నీ మెలగవలెనోయ్

మతము వేరైతేను యేమోయ్

మనసు లొకటై మనుషులుంటే

జాతి యన్నది లేచి పెరిగీ

లోకమున రాణించునోయ్ !

దేశ మనియెడి దొడ్డ వృక్షం

ప్రేమ లను పూలెత్త వలెనోయ్

నరుల చెమటను తడిసి మూలం

ధనము పంటలు పండవలెనోయ్

ఆకులందున అణగి మణగీ

కవిత కోయిల పలకవలెనోయ్

పలుకులను విని దేశమం దభి

మానములు మొలకెత్త వలెనోయ్